

СТОЯНОВИЯ ТЕЖЕК ГРЯХ

(Народна песен)

Разболял се е млад Стоян,
Та лежал девет години.
Мама Стояну думаше:
„Синко, Стоене Стоене,
Девет години станаха,
Как лежиш и не оздравяш.
Девет постели изгнои
И девет кити губря.
От що бе, синко, таз болест
Та ѝ се лек не намери?

Стоян мами си думаше:

— Знаеш ли, мамо помниш ли,
Когато падна зла зима,
Зла зима след гладна година,
Та ни стадото измори
Тогаз ми жалба допадна
Грабнах си пушка на рамо,
Отидох в гори зелени,
Сжбрах си вярна дружина
До седемдесет юнака.
Люта се клетва заклетме,
Де кого срещнем да колим,
Да колим и обираме.
Щом из гората поехме,
Тежка се свадба зададе.
Всички свадбари изклахме.
Само булката остана
Булката и младоженека.

Тях ги двамата хванахме
Назад им ржце: вжрзахме
За едно джрво буково